

fra de Grupper i Tinget, som ere enige om, at en Rigsretsanklage skal finde Sted.

Ministeriet ønsker imidlertid denne Sag fremmet ikke alene paa en forstandig og rolig Maade, som kan føre til et Resultat, men ogsaa paa saa hurtig en Maade som muligt, og Ministeriet kan derfor tiltræde det af de 6 Højremedlemmer, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) og Medforslagsstillere, stillede Forslag, idet jeg maa gaa ud fra, at det vil kunne lykkes paa 14 Dage at opnaa Enighed i dette Udvalg om en Affattelse af Rigsretsanklagen. Et Grundlag for dette Arbejde kan straks fra Ministeriets Side blive forelagt Udvalget, saa jeg tror, det kan lykkes at faa det færdigt paa 14 Dage. Altsaa, for Hurtighedens Skyld er Ministeriet villigt til at acceptere det Forslag, som er stillet af de 6 Medlemmer, men det er en Nødvendighed, at vi komme til en Rigsretsanklage.

Det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) kender meget nøje en Del af den offentlige Mening her i Landet, men han og hans Meningsfæller regne paa dette Punkt fejl, fordi de kun kende en Del af den offentlige Mening her i Landet. Der er en Del og en stor Del af den offentlige Mening her i Landet, som det ærede Medlem og hans nærmeste Meningsfæller have for lidt Kendskab til, og denne offentlige Mening kræver med største Styrke, at de Beskyldninger, som rettes mod det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) og det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg), blive fuldt opklarede og deres Berettigelse bedømt ved en Rigsret. Det er et Krav, man ikke kan modsætte sig. Intet Ministerium vil kunne blive siddende her i Landet uden enten at have Gennemførelsen af denne Rigsretstiltale paa sit Program og arbejde med al Kraft og Styrke derfor eller have det bag sig. Det er en Sag, man skal igennem, det er noget, som maa gøres, og de Herrer, som nu søge at forhale det og spænde Ben for de retliniede Bestræbelser i den Henseende, gøre ved at rejse Forhandling paa Forhandling i dette høje Ting om denne Sag i Virkeligheden de Herrer Berg og J. C. Christensen en stor Bjørnetjeneste, thi de Herrer vare allerbedst tjente med, at hele denne Sag gik saa roligt og hurtigt som mulig gennem Folketinget til Rigsretten, og at de Herrer saa fik en Dom, som vurderede deres Forhold rettelig og enten dømte dem eller frikendte dem.

Den Hensigt, som blev saa stærkt betonet, at skille de Herrer Bergs og J. C. Christensens Sag fra Albertis har jeg ikke noget at indvende imod. Men det kan meget let lade sig gøre efter den Formulering, som det foreliggende Forslag til en Udvalgsbehandling har, og det vilde endogsaa være ganske naturligt, og efter den Formulering, de 6 Højremænd have givet deres Ændringsforslag, bliver det nødvendigt, at der bliver stillet særskilt Forslag for de Herrer Bergs og J. C. Christensens Vedkommende, idet det jo er en given Sag, at Forslaget om Rigsretstiltale mod Alberti ikke kan formuleres færdigt paa 14 Dage, fordi samtlige Oplysninger efter al Sandsynlighed først senere ville kunne komme til at foreligge, saa ærede Medlemmer, som saa stærkt have betonet, at man burde skille de to Medlemmers Sag fra Albertis Sag, faa dette Ønske fuldt opfyldt, naar de stemme for det Ændringsforslag, der er stillet af de 6 Højremænd.

Hvad enten nu det ene eller det andet Forslag vedtages, vil Sagen altsaa komme til at gaa videre. Dette Ting vil blive stillet lige overfor Ansvarer i denne Sag — derom er der ingen Tvivl —, det maa ske, det skal ske, og det sker. Men hvis det skulde ske under den Form, at Delegationens Forslag blev vedtaget, ser jeg ikke rettere, end at deri foreligger der dog en Opfordring til det radikale Venstre om at stille Rigsretsforlaget, eftersom der staar, at vi bør gøre det. Men skal det ikke være en direkte Opfordring, ligger der dog deri i hvert Fald en Bemyndigelse, som forpligter de Herrer til ikke at gøre Indvendinger paa underordnede Punkter eller søge at spænde Ben for Forslaget, naar det fremkommer. Og i denne Henseende er der navnlig et Spørgsmaal, der er af megen Betydning, thi det ærede Medlem, der sidst talte (Ellinger), tager noget fejl, naar han siger, at Forslaget om offentlig Anklager ikke maa vedtages samtidig med selve Rigsretstiltalen. (*Stemmer: Ikke behøver det*). Jo, det behøver det i den Forstand, at ellers kan jo hele Rigsretstiltaleforslaget meget vel senere strande paa Uenighed om, hvem der skal være offentlig Anklager. Det vilde dog være det sørgeligste af alt, hvis man først havde vedtaget Rigsretstiltale mod to Medlemmer af dette høje Ting og bag efter blev saa uenig om, hvem der skulde føre denne Sag ud i Livet, at det hele strandede derpaa. En fornuftig Tilrettelæggelse af hele dette Spørgsmaal kræver ogsaa, at man fra de Mænds Side, der ville stemme for